

Erklæring, at det skulde betragtes som ulovlig Udkænkning, naar en handlende, selv uden Betaling, udkænkede Brændevin i sit Handelslokale eller noget til dette hørende Rum samt endelig, at Indtægterne af Kendelser og Afgifter skulde fordeles imellem Statskassen, Amtsfattiggassen og Amtsrepartitionens fonden paa en noget anden Maade end tidligere.

Paa Grundlag af dette saaledes af Lagtinget vedtagne Forslag blev der af Regeringen i Samlingen 1875—76 forelagt Rigsdagen et i det væsentlige dermed stemmende Lovforslag (Rigsdagstid., Till. A. Sp. 1771), der vedtoges uforandret af Landstinget (Tid., Sp. 344, 352, 396, 410), men mødte Modstand i Folketinget (Tid., Sp. 1122 o. ff.), og af Flertallet i det af dette Ting nedsatte Udvalg (Betænkning i Tillæg B. Sp. 1025) foresloges ændret paa en Række Punkter. Af disse skal fremhæves følgende:

1. Forhøjelsen af den aarlige Afgift bortfaldt, hvorimod Kendelsen forhøjedes noget.

2. Den Kommunalforstanderskaberne ved Lovforslaget givne Ret til at erklære sig, før nye Bevillinger meddeltes, udvidedes saaledes, at Bevilling ikke maatte gives eller fornyes uden Forstanderskabets Samtykke.

3. Reglen om, at Bevilling kun gaves paa 5 Aar, udvidedes til ogsaa at omfatte de dagældende Bevillinger.

4. Det i Lovforslaget satte Minimum for det Kvantum Brændevin, der maatte sælges, ($\frac{3}{4}$ Pot), nedsattes til $\frac{1}{4}$ Pot.

5. De foreslaaede Straffe nedsattes.

Lovforslaget naaede ikke til 2den Behandling, men blev i Samlingen 1876—77 paany forelagt i Folketinget uforandret (i Henhold til en af Lagtinget i dets Samling 1876 vedtagen Henvendelse til Justitsministeriet), men blev forkastet, idet der nægtedes det Overgang til 2den Behandling (Folketingstid., Sp. 607—33). Resultatet af de førte Forhandlinger blev kun Lov Nr. 147 af 22. December 1876 (forelagt ved privat Initiativ), hvorved der tillagdes Amtsfattiggassen en større Andel i Afgifterne end tidligere.

I Lagtingets Samling 1880 forhandlede et Andragende fra nogle Medlemmer af Tinget om Ændringer i Lovgivningen med Hensyn til berusende Drikke; men Sagen udsattes af Tinget indtil videre. Efter at den paany var rejst i 1882 ved et Andragende fra Lægerne paa Færøerne, udarbejdede Lagtinget et Lovforslag, som dannede Grundlaget for et (i alt væsentligt

dermed overensstemmende) Forslag, der af Regeringen forelagdes Rigsdagen i dennes Samling 1882—83 (Tillæg A. Sp. 2377) og vedtoges uforandret af Landstinget (Tid., Sp. 790, 836, 847, 855), medens det i Folketinget kun naaede til 1ste Behandling (Sp. 3130 o. ff.) og henvistes til et Udvalg, som ikke afgav Betænkning derover. I Samlingerne 1883—84 og 1884—85 forelagdes Lovforslaget i Folketinget (Tillæg A., henholdsvis Sp. 1795 og Sp. 1437), men fremmedes ikke (Folketingstid., henholdsvis Sp. 575 og Sp. 206).

I Rigsdagssamlingen 1886—87 fremsatte Folketingsmanden for Færøerne et Lovforslag, der i sine Hovedpunkter var stemmende med det nysnævnte Forslag (Tillæg A. Sp. 2047, Folketingstid., Sp. 655, 791) og efter 1ste Behandling henvistes til et Udvalg, som imidlertid ikke afgav Betænkning.

Med Hensyn til den reelle Betydning af, at Lagtingets forskellige Forslag ikke vandt Lovgivningsmagts Tilslutning, skal det bemærkes, at Forslagenes Hovedformaal, nemlig at afskaffe Handel med Brændevin i de mindre Bygder, i det væsentligste snart gennemførtes ad frivillig Vej ved Overenskomst mellem de Handlende. I 1886 opgav den da tilbageværende Brændevinshandler i Kvalbø sin Bevilling, og siden har der kun været saadan Handel i Thorshavn, Klaksvig og Tveraa. Bestemmelsen om, at Brændevin ikke maatte sælges i mindre Maal end $\frac{3}{4}$ Pot, gennemførtes ligeledes ved Overenskomst mellem de Handlende. Det i 1882—83 for Rigsdagen fremsatte Lovforslag tilsigtede derfor (bortset fra Bestemmelserne i § 4 om Straf for Salg og Udkænkning til Børn og utilregnelige o. lign. Personer) — som det ogsaa udtales i Motiverne — nærmest kun at yde Garantier imod, at den tidligere Tilstand skulde vende tilbage. Den senere indvundne Erfaring har iøvrigt ikke vist, at saadanne Garantier var nødvendige, idet den ad Overenskomsts Vej opnaaede Ordning stadig er opretholdt.

I Lagtingets Samling 1888 indkom til Tinget et af 1218 Mænd underskrevet Andragende, gaaende ud paa: principalt at al Indførsel til Færøerne af berusende Drikke forbydes, subsidiært at Spørgsmaalet om Salg af saadanne Drikke indenfor de enkelte Kommuner afgøres ved kommunal Afstemning. Medens de tidligere Bestræbelser for Ændringer i Lovgivningen havde indskrænket sig til Reglerne om Salg og Udkænkning af Brændevin, omfattede Andragendet Foranstaltninger med Hensyn til